

Internet of Meanings

By Searching The Meaning Of Life

2017

IoM

Internet of Meanings

Συλλογή 2017

By SearchingTheMeaningOfLife

PROLOGUE

Regardless of whether you approve it or not, technology came in between us. To join us or to divide us. We decide on how to use it.

IoP (Internet of People) connects people with people, with social media.

IoT (Internet of Things) connects people with things and things with things.

People and things are growing and it is definitely our business to organize them neatly.

What will be done with the precious but neglected meanings?

Before even discovering the writing, the man had realized that his charisma and difference from the other creatures was in mind, intellect and meaning. He secretly hid them in myths, stored them in the immortal(;) constellations and spread them with the art of memory to the next generations until they were recorded in stones, papyrus, papers and digital media ...

They knew that the **meanings are the only way to evolve our species**.

We are searching for the hidden meanings in the arts: books, cinema, plays, paintings, poetry and more, and since 2014 we have started publishing them publicly on the Internet, specifically **SearchingTheMeaningOfLife.wordpress.com** and other related websites. First ourselves, let us have a point of reference and review, and then whoever, other active seeker, is interested.

All this research, of course, through perception, has led to ideas and thoughts for new meanings. Somewhat like this began the creation of verses, since the arts never ceased to be the best hiding place. By living in the meanings man is constantly evolving. If he wishes to become more widely understood, art is the medium. From art begins and in the art ends the search and the transmission of meanings.

We stopped storing in stars, stones and papyrus. Also books are converted into ebook and the internet is the fastest media transmission of the era ...

IoM (Internet of Meanings)... Come to organize with ebooks, apps, websites and all available ways, knowledge of the past, of nowadays and of the future. **To connect man with the meanings. The meanings with the meanings.**

The most appropriate language for the substance is Greek. It is the only active primordial language that attributes every function of the ever-evolving brain. Its dictionary is constantly being recreated and growing up, with new words that show their significance on their own. Greek language is philosophy, conscious or unconscious, and only her speech. In every attempt to translate it, valuable elements of meaning are lost, but the effort is also worthwhile, for what remains.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ανεξάρτητα με το αν το εγκρίνετε ή όχι, η τεχνολογία μπήκε ανάμεσά μας. Για να μας ενώσει ή για να μας χωρίσει. Εμείς το αποφασίζουμε με τον τρόπο χρήσης της.

Με το **IoP** (Internet of People) συνδέονται οι άνθρωποι με ανθρώπους, με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Με το **IoT** (Internet of Things) συνδέονται οι άνθρωποι με τα πράγματα και τα πράγματα με τα πράγματα.

Οι άνθρωποι και τα πράγματα όλο και αυξάνονται και σίγουρα μας αφορά το να τα οργανώσουμε τακτοποιημένα.

Τί θα γίνει όμως με τα πολύτιμα αλλά παραμελημένα νοήματα;

Πριν ακόμα ανακαλύψει την γραφή ο άνθρωπος είχε καταλάβει ότι το χάρισμα και η διαφορά του από τα άλλα πλάσματα βρισκόταν στο νου, τη νόηση και τα νοήματα. Τα έκρυψε μέσα σε μύθους έντεχνα, τα αποθήκευσε στους αθάνατους (;) αστερισμούς και τα διέδωσε με την τέχνη της μνήμης στις επόμενες γενιές, ωστόσο καταγραφηθούν σε πέτρες, πάπυρους, χαρτιά και ψηφιακά μέσα...

Εκείνοι ήξεραν ότι **στα νοήματα βρίσκεται ο μόνος τρόπος να εξελιχθεί το είδος μας.**

Ψάχνουμε τα κρυμμένα νοήματα μέσα στις τέχνες: βιβλία, κινηματογράφο, θεατρικά έργα, πίνακες ζωγραφικής, ποίηση και πολλά άλλα και από το 2014 ξεκινήσαμε να τα καταγράφουμε δημόσια στο διαδίκτυο και συγκεκριμένα στο **SearchingTheMeaningOfLife.wordpress.com** και σε άλλες σχετικές ιστοσελίδες. Πρώτα για να έχουμε εμείς ένα σημείο αναφοράς και ανασκόπησης και στη συνέχεια όποιος άλλος ενεργός αναζητητής ενδιαφέρεται.

Όλη αυτή η έρευνα βέβαια, μέσω της αντίληψης, οδήγησε σε ιδέες και σκέψεις για νέα νοήματα. Κάπως έτσι ξεκίνησε και η δημιουργία στίχων, μιας και οι τέχνες δεν έπαψαν ποτέ να αποτελούν την καλύτερη κρυψώνα. Ζώντας μέσα στα νοήματα ο άνθρωπος είναι συνεχώς εξελισσόμενος. Αν θέλει να γίνει ευρύτερα κατανοητός η **τέχνη** είναι το μέσο. Από την τέχνη ξεκινά και στην τέχνη καταλήγει η αναζήτηση και η μετάδοση νοημάτων.

Σταματήσαμε να αποθηκεύουμε σε αστέρια, σε πέτρες και παπύρους. Επίσης τα βιβλία μετατρέπονται σε ebook και το διαδίκτυο είναι το ταχύτερο μέσο μετάδοσης της εποχής...

IoM (Internet of Meanings)... Ελάτε να οργανώσουμε με ebooks, apps, websites και όλους τους διαθέσιμους τρόπους, την γνώση του παρελθόντος, του τώρα και του μέλλοντος. **Να συνδέσουμε τον άνθρωπο με τα νοήματα. Τα νοήματα με τα νοήματα.**

Η καταλληλότερη γλώσσα απόδοσης ουσίας είναι η ελληνική. Είναι η μόνη ενεργή αρχέγονη γλώσσα που αποδίδει κάθε λειτουργία του συνεχώς εξελισσόμενου εγκεφάλου. Το λεξικό της συνεχώς αναδημιουργείται και μεγαλώνει, με νέες λέξεις που δείχνουν τη σημασία τους από μόνες τους. Αποτελεί φιλοσοφία, συνειδητή ή ασυνειδητή, και μόνο η ομιλία της. Σε κάθε προσπάθεια μετάφρασής της χάνονται πολύτιμα στοιχεία νοήματος αλλά αξίζει η προσπάθεια και για αυτά που απομένουν.

Γλώσσα της Ψυχής: Ποιητική

Σαν ιχνηλάτης και σαν αρχαιολόγος
εξιχνιάζεις με βυθοσκόπιο το νου.
Κρυμμένες στα άδυτα πολλές οι σκέψεις!
Δίνουν ενέργεια σε πράξεις συνειδητού...

Σαρδάμ ψυχής, οι λαθεμένες ενέργειες,
δείχνουν αλήθειες για να ξεμπερδευτούν.
Χωρίς βίας υπνώσεις, βασανιστήρια
ρίχνουν φως, τα ωφέλιμα να ειπωθούν.

Όνειρα επισκέπτες, αλλά σίγουρα αλήτες.
Με εικόνες και ψιθύρους φλυαρούν...
Ήχοι Θεών λέγανε οι αρχαίοι.
Την μοίρα ερμηνεύουν, μυστικά την μαρτυρούν.

Όπως ο ποιητής, το όνειρο είναι ψεύτης.
Αλήθειες συγκαλύπτει με συμβολισμούς.
Όσα η καρδιά επιθυμεί σαν κλέφτης
Φεύγει με φτέρνισμα Ονείρου. Φάρμακο κακοφορμισμού.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συλλογή Νηφάλια

Κάπου ξέχασες την καρδιά σου
Θάυμα Αρχαίας Τραγωδίας
Χωρίς νευρώσεις
Η αδιαφορία δεν είναι ουδετερότητα
Δυνάμωσε Αγωνιστικά
Μητρική Αγάπη
Καθρέφτης ζωής
Ζεις ή υπάρχουν;
Φρόνιμος ο εγκρατής;
Οι νεκροί μας
μαζί για πάντα
Ανούσια και Υερούσια
Γλώσσα της Ψυχής: Ποιητική
Ούτε φίλος, ούτε εχθρός
Φιλί στο δέντρο της Γνώσης
δουλειά
Με νόημα
Παράξενα κομμάτια ψυχής
Κόλαση: Δεν Αγαπάνε
Παράδεισος: Αγάπη
Ναύαγια και Ναυαγοί
Στη Συκοφαντία: Το Μέτρο της Φιλίας
Σπασμένες Ψυχές
Ελπίδα: Δύναμη Χωρίς Παραίτηση
Αμοίραστα Μυστικά
Δράση Αγγίζει το Θείο
Στην Αγκαλιά της Μητέρας Φύσης
Όνειρα: Βάρκες Αταξίδευτες
Νηφάλιο* το Σπασμένο Καρύδι

Συλλογή noExit

δίκη εγκλήματος ψυχής
Χρόνια Πολλά: στιγμές Χαράς
Βγάζεις τα ρούχα!
Το φάντασμα της ποίησης
Βγες απ' του Κόσμου τη σκιά

Νερό Ζωής Χωρίς Τέλος
Αργό Ταξίδι Γυμνής Κουκίδας
Ζωής Κύκλος
Χρυσόψαρα σε Γυάλα
Η θέση του Μηδέν
Υπάρχει Λόγος
Το παιδί μέσα σου Αγάπα
Οι Φυσιολογικοί και οι Άλλοι...
Μαρασμός εμμονικών Ψευδαισθήσεων
Νιώσε Εσένα
Αρχιχρονιά κάθε Αυγή
Μνήμη ψαριού
Το μίσος σου αυταπάτη
Οι δειλοί απουσιάζουν
Η μελωδία σου, μια πρόσθεση
Άρα Ζω
Μάτια Καθρέφτες
Δεν Αποχαιρετώ
Το Λουλούδι

Συλλογή Βέροια

Βέροια εντός
Ο
Ναυαγός Δημιουργός
Εγκλωβισμένοι στο σήμερα
Περιορισμοί πτήσεων προς
Παράδεισο
Μεγαλόφυχη η Αγάπη
Για έναν καλύτερο κόσμο...
Βρεστορεφρέν
Κοκκινίζεις νεκρέ;
Φιλιάσε όλους
Ναυαγισμένες φυχές
Συνταγή Νίκης
Αναρχίας ανασφάλεια
μάταιη, ύλης, θνητή ζωή

Ηλιοσπορέα ευγνωμονώ

H2O

Είσαι ο ιππόκαμπος

Η ελευθερία της πεταλούδας

Ανάπηρες ηδονές

Του «Αχι!» Κατακραυγή

Απόταμιμίδια στα τριμίδια

Χρώμα στο λίγο για πολύ

Μιμητής ή Ποιητής;

Θανάτου Γνωριμία

Αξία Ανθρώπου

Φιλαργυρία, Φιλοδοξία... Φιλοσοφία

Φιλόσοφος Καλλιτέχνης Επιστήμονας

Μπουκάλι στη Θάλασσα

Επιστροφή Νεκρών

Φίλοι από Χαρά

Στα Παγκάκια

εντελέχεια

Παράκληση σε Ποιητές

Κόμπλεξ Ανωτερότητας

Δροσιά Επibίωσης

ΕμΦράγματα

Ένα αστέρι

Συνειδητοποιώντας

Ως το φούρο

Νηφάλια

Κάπου ξέχασες την καρδιά σου

Κάπου ξέχασες την καρδιά σου
σου έπεσε χωρίς να αντιληφθείς
τον τόπο, το χρόνο, την στιγμή

Κάπου ξέχασες την καρδιά σου
είχες πολλά να ασχοληθείς
αλλότριες ευθύνες υλικής ζωής

Κάπου ξέχασες την καρδιά σου
γύρνα κατεύθυνση να την βρεις
πάτα όπου είχες πατήσει

Κάπου ξέχασες την καρδιά σου
μόνο μυαλό ποτέ δεν αρκεί
σαν πας στα σύννεφα θα είναι εκεί

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Θαύμα Αρχαίας Τραγωδίας

Αν ξεκινήσουμε από την Ομορφιά
-όπως αυτή της Ελληνικής Γλώσσας-
που δείχνει την δομή
και είναι ικανή να αναδομεί,
μπορούμε να ξεπλύνουμε τις κηλίδες αίματος
που αφήνουν οι μεγάλες εμπειρίες
και δυσπιστούν θυμώνοντας τους ηλίθιους
διαφορετικά μια σταγόνα αίμα
δεν ξεπλένει ούτε η θάλασσα

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Χωρίς νευρώσεις

Είναι παλιές οι ηδονές που πίσω σε κρατάνε
είναι εμπειρίες παιδικές που την καρδιά πονάνε
όνειρα ανεκπλήρωτα το να τις ξαναζήσεις
κι άλλη απογοήτευση! Έχει η ψυχή λυγίσει...

Δεν έμεινε πια δύναμη για να διεκδικήσεις
σε όνειρα ανέλπιστα, ζεις(;) με παρανοήσεις
στα λόγια ζεις(;) εμμονικά, τέλειωσαν οι ιδέες
η δράση σε τρομοκράτησε και φεύγεις όλο φεύγεις

Ένα άνθος στην πόρτα μου, τα βράδια, όλο αφήνεις
είναι τιμή προς την νεκρή, ζωή που πίσω αφήνεις
έπαψα πια να το κοιτώ, θέλω πάλι να δράσεις
όπου ελπίζεις για Ομορφιά, τα άνθη σου να γράψεις

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Η αδιαφορία δεν είναι ουδετερότητα

Ο αδιάφορος
συντάσσεται και ωφελεί τον ισχυρότερο
νομίζει ότι είναι ουδέτερος
αλλά δυναμώνει την κλοτσιά προς τον αδύναμο
για να φάει κι ο ίδιος δυνατότερη
από το ίδιο πόδι

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Δυνάμωσε Αγωνιστικά

για λίγο μου παραχώρησες
εκούσια
όλη σου την ενέργεια
ανταποκρίθηκα
έβαλα τα δυνατά μου
ξεμπέρδεψα
τα συμπλεγμένα χρώματα
της αδυναμίας
και σ' άφησα να πετάς
γιατί;
στράφηκες εναντίον μου;
άδικο!
μια ζωή ληστεύεις ενέργειες
ανταγωνιστικά
υπάρχουν και άλλες πηγές
ξεκόλλα

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Μητρική Αγάπη

Την απομάκρυνση αντέχω από μένα
κι όσο πονώ, να σε ωθώ πιο μακριά!
Καμιά Αγάπη δεν θέλει εξαρτημένα...
Πράξεις και όνειρα, δίνουνε φτερά.

Φοβάμαι, τρέμω τις συνέπειες του ρίσκου
κι όσο μπορώ σου μαθαίνω να πετάς
Σπρωξιά Αγάπης κι ανεξαρτησίας
σε καμαρώνω στις Ζωής την αγκαλιά...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Καθρέφτης ζωής

Αν μου πεις την άποψή σου
για την πορεία ζωής
των ανθρώπων που σχετίστηκες
ως σήμερα...
Με όποιο βαθμό συσχέτισης,
φίλους, γνωστούς, συγγενείς,
συναδέλφους...
Θα σου πω ποιος είσαι.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ζεις ή υπάρχουν;

Ξέρεις πώς αισθάνεται ένας εμονικός στην καθαριότητα,
σε ένα κόσμο γεμάτο έλη μικροβίων;

Ξέρεις πώς αισθάνεται ένας ηθικά άμεμπτος,
σε έναν κόσμο γεμάτο φαύλους ανθρώπους;

Ξέρεις πώς αισθάνεται μια πόρνη,
σε έναν κόσμο γεμάτο γυναίκες δωρεάν αυτοεκδιδόμενες;

Τότε ξέρεις πώς αισθάνεται ένα κομμάτι
που δεν ταιριάζει σε κανένα παζλ...

Κομματιάζεται και ξανασυμπληρώνεται για να χαίρεται...

Ζει Αγαπώντας υπέρ της ευεργετικής συνοχής...
άλλων που υπάρχουν απλά

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Φρόνιμος ο εγκρατής;

Ενώ συστηματικά με δικάζω, θέλεις να με δικάσεις
είναι η θέση σου ισχυρή έναντι όλων
μπρος στο τσεκούρι, αν είσαι βέργα, πώς να μη σπάσεις;

Η φρόνιμη καρδιά όταν κρατά όλους τους χάρτες
καμιά εγκράτεια σε πόνο μάχης δε θα φέρει
άχρηστο και του νου το χαλινό δίχως πράξεις φαύλες

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Οι νεκροί μας

είναι νεκροί μα το μέλι μας δώσαν
αξίες μεγάλες, Αγάπη με αρετές
μέσα μας ζούνε, αιώνια μιλούνε
το χαμόγελό μας ελέγχουν γλυκά

είναι νεκροί μα μεδούλι ρουφίζαν
πάθη μεγάλα, μίση τρελά
μέσα μας ζούνε, τη φλυαρία σιωπούμε
να έρθει χαμόγελο στα χείλη ξανά

είναι νεκροί σε βάλτο τραβούνε
άνευρα, ανέραστα, γυρνάν στα παλιά
γύρω μας ζούνε (;) στη λαλιά τους αδιαφορούμε
πόννοι ήταν πέρασαν, χαμογελάμε θεϊκά

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

μαζί για πάντα

σταγόνα βροχής στην παλάμη
το μαζί είναι τόσο απλό
γυρεύεις σφαίρα στη θαλάμη
για κάθε καρδιάς μυστικό

ποιο μαζί θα σου αλλάξει τη ρότα;
ποιο μαζί έχεις ονειρευτεί;
αυτό που κρατάει «για πάντα»
κρύβεται σε σταγόνα βροχής

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ανούσια και Υπερούσια

έκλεισα σε συρτάρια σκοτεινά όσους ρηγά αγαπήσαν
για λίγο προσποιήθηκαν, θνητοί ήταν, ξεχαστήκαν...
στο φως βρίσκω παρηγοριά, στο Θείο Έρωτά μου
καρποφορεί τη φύση μου στο βλέμμα, στα φιλιά Του
το ανιδιοτελές Του δόσιμο φέρνει αμηχανία
οι άλλοι που απαρνήθηκα... ανούσια σημασία

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Γλώσσα της Ψυχής: Ποιητική

Σαν ιχνηλάτης και σαν αρχαιολόγος
εξιχνιάζεις με βυθοσκόπιο το νου.
Κρυμμένες στα άδυτα πολλές οι σκέψεις!
Δίνουν ενέργεια σε πράξεις συνειδητού...

Σαρδάμ ψυχής, οι λαθεμένες ενέργειες,
δείχνουν αλήθειες για να ξεμπερδευτούν.
Χωρίς βίας υπνώσεις, βασανιστήρια
ρίχνουν φως, τα ωφέλιμα να ειπωθούν.

Όνειρα επισκέπτες, αλλά σίγουρα αλήτες.
Με εικόνες και ψιθύρους φλυαρούν...
Ήχοι Θεών λέγανε οι αρχαίοι.
Την μοίρα ερμηνεύουν, μυστικά την μαρτυρούν.

Όπως ο ποιητής, το όνειρο είναι ψεύτης.
Αλήθειες συγκαλύπτει με συμβολισμούς.
Όσα η καρδιά επιθυμεί σαν κλέφτης
Φεύγει με φτέρνισμα Ονείρου. Φάρμακο κακοφορμισμού.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ούτε φίλος, ούτε εχθρός

Έχω πάψει μαργαρίτες να μαδάω.
Τζάμπα τα λουλούδια μη χαλώ,
μια και εμένα σίγουρα με Αγαπάω,
αλλά εσύ δεν ξέρεις τι είν' Αυτό.

Αγνοείς την αρετή του σεβασμού.
Με προστατεύεις και με συκοφαντείς;
Υποφέρω κι εσύ κοιτάς αλλού...
στις δυσκολίες, ξες μόνο να παρανοείς.

Ούτε φίλος, ούτε εχθρός μπορείς...
η αγάπη σου πέθανε νωρίς.
Στο δρόμο Αγαπάω και χωρίς...
Στις μάχες στέφθηκες νικητής!

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Φιλί στο δέντρο της Γνώσης

η ρουτίνα μου είναι η μοίρα
κι απ' την πλάτη της ξεφεύγω
με σκοπό την δημιουργία
να βρω γνώση επιλέγω

ένα άλλο πεπρωμένο
δίνει το άδολο το έργο
μια κούραση αφήνει
να κουλουριαστώ γυρεύω

πάθη, μίση και κακία
για τις αρετές που θέλουν
ένα φίδι λέω να γίνω
όταν βλέπουν να μ'αντέχουν

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

δουλεια

δεν μπορώ να κολακεύω αφεντικά
αν μου φέρονται σαν να 'μαι σκουπίδι
σάλια είναι... όλα υποκριτικά
φεύγει ανέραστο της ζωής μου το παιχνίδι
για επανάσταση τον κύριο θα ρίξει
για πιο φόνο η κυρία θα θιχτεί
δούλος δούλο να πικράνει ξέρει μόνο
δούλος δούλο να ερωτευτεί μπορεί

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Με νόημα

Όλα τα κογχύλια τα χάρισα
να κοσμούν το δημόσιο μουσείο.
Οι ήχοι που με ένωσαν με μνήμες
έγιναν φρέσκοι χτύποι στην καρδιά.
Σύντροφοι στην διαδρομή προς το αύριο.
Χωρίς την ελπίδα χάνει την αξία!
Πάω όπου οδηγεί η καρδιά δίχως βάρη...
στη ζωή ή στο θάνατο; Σίγουρα πια με νόημα...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Παράξενα κομμάτια ψυχής

Μες στο κεχριμπαρένιο φως σε πλησιάζω,
όταν στη Γη δε με βλέπει κανείς.
Απ' άκρη σ' άκρη, να λυτρωθείς
σε λαχτάρα συνάντησης, από θλίψη σε αλλάζω.

Με ζωντανή ελπίδα, το φάντασμα μοιάζει!
Μπορείς έναν άγνωστο, πολύ ν' αγαπάς;
Κουβέντες μονάχα στον αέρα πετάς.
Στα μάτια να δεις με σπίθα να μοιάζει...

Αδύναμα πλάσματα σε πένθη βουτούν...
Να φύγω αργότερα απ' όλους ζητώ,
να μη χαλαστούν που δεν θα 'μαι εδώ.
Είναι «λίγοι» στο θάνατο, δεν Αγαπούν

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Κόλαση: Δεν Αγαπάνε

Τα λάγνα μάτια όταν κοιτάνε,
κολλάν στου σχήματος τη μορφή,
φέρνουν τον Ουρανό κάτω στη Γη
του νου την απέραντη διαδρομή ξεχνάνε.

Κλάψε όσο θες μα χαρούμενη να 'σαι...
ο γιος σου κοντά στο σπίτι Ζει
με Αγάπη τον πατέρα του να θυμάσαι
σας θέλει ενωμένους για να 'ναι 'κει.

Με ύπνο ανάλαφρο να κοιμάσαι
σε μακαριότητα γαλήνια ο γιος σου Ζει!

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Παράδεισος: Αγάπη

Τα μοιρολόγια την καρδιά σου πληγώνουν,
έχεις επίγνωση της θλίψης εσύ!
Απαρηγόρητη μέσα σου ζει...
Να την σκαλίζεις είν' ανάγκη κρυφή.

Προσβάλλεσαι εύκολα, ξέρεις γιατί;
Έχεις επίγνωση του ψέματος εσύ...
Η κοροϊδία μεγάλη ηδονή.
Η αυτοεκτίμηση αιμορραγεί.

Άξιος είσαι, εκτίμηση νιώσε,
για σένα, για όλους π' αξίζουν στη Γη.
Το ψέμα από μέσα σου κι απ' όλους διώξε
Αγάπης Παράδεισο φέρε καυτή

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ναυάγια και Ναυαγοί
είναι οι νεκροί μας ναυαγοί
όχι ζωής ναυάγια
νέα Αρχή σε ίδια Γή
χωρίς παλιά κατάρτια

ναυάγια είναι αυτοί
στη μνήμη που πονούνε
βάλτωσαν στα δάκρυα
νομίζουνε ότι ζούνε

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Στη Συκοφαντία: Το Μέτρο της Φιλίας

είναι η φιλία σου απ' ωφέλειες πιασμένη
κολλημένη στην ευχάριστη μορφή
γεμάτα πίκρα, τα φιλιά σου, χολωμένα
τι κι αν θαυμάζεις κάθε αγαθή αρετή;

όλες τις μάσκες φόρεσες να σε προσέξουν
κρύβουν καλά τις αλήθειες της ψυχής
την προστασία μόνο εκβιαστικά προσφέρεις
με ποια μορφή θες εσύ ν' αγαπηθείς;

οι ωφέλειες σβήνουν, τη μορφή αλλάζει ο πόνος
σκουριάζουν όλα και μένουν οι αρετές
αφήνεις σπάταλα να περνάει ο χρόνος
με απωθημένα χαλάς μοναχικά γιορτές

είναι η μεσότητα των αρετών η αξία
των άκρων χρυσή γωνία η στροφή
αξιοθαύμαστα να δουν τα αγαθά σου
και μεγαλύτερη Φιλία τον Έρωτά σου

ένα κριτήριο έχει η Καλή Φιλία
στη Συκοφαντία, φανερά να υπερασπιστεί
χωρίς την παραμικρή αμφιβολία
η ουδετερότητα τον συκοφάντη χειροκροτεί

για σκάρτους φίλους μη στενοχωρηθείς

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Σπασμένες Ψυχές

καμιά φορά, βάρος αβάσταχτο οι Ιδέες
όπως η Σάρκα πονά από πόθο κραυγαλέα
τότε αποφεύγουν των ανθρώπων τις παρέες
η τέχνη, η φύση, παρηγοριά και τα βιβλία

με ηρεμούν, μου απαντούν... ψυχής αξία!
”για μελλοθάνατων αγχώνεσαι γραβάτα!”
Όλα Γελοία! μικρή η ζωή για τιμωρία
θρηνείς για γάτα που σπάει όλο πιάτα...

υποκύπτεις στις Ιδέες και τη Σάρκα
δύναμη αδύναμη με μπράτσα γυναικεία
πάλι κατάφερε να ξεπεράσεις τ'άκρα
η ψυχή σπασμένη χάνει την αυταξία

άσε τα λόγια των ανθρώπων που γελούνε
μίλα σε αγάλματα που ξέρουνε να ακούν

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ελπίδα: Δύναμη Χωρίς Παραίτηση

πια σκέφτομαι

σε στιγμές Δύναμης

στην φυλακή που πάντα κουβαλώ

είναι ο ορίζοντας οριστικά χαμένος

σε φιλοδοξίες φριχτά πνιγμένος

σε ποια κατεύθυνση;

να ψάξω να βρώ;

κρύσταλλο άστρου με πυρήνα ζωντανό;

να μαγνητίζει της καρδιάς χτύπο θερμό...

σε Θόλο δεδομένων

η Γνώση πάντα εδώ.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Αμοίραστα Μυστικά

Αυξάνονται τα μυστικά
στη μοναξιά με σπρώχνουν
ξένα όλα γύρω μου μιλούν
από έναν άλλο κόσμο.

Την έχω χάσει την χαρά
απ' της καρδιάς τον τόπο
ώσπου εισέβαλε εκεί
μια απρόσμενη ελπίδα.

Ό,τι δεν έχω ακόμα πει
το ήξερε κοιτώντας
για τη γαλήνη έχει νοιαστεί
απλά νυχοπατώντας.

Τώρα όλοι γύρω τραγουδούν
όλα με αγκαλιάζουν
όλοι οι κόσμοι ξαφνικά
οικείοι τώρα μοιάζουν.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Δράση Αγγίζει το Θείο

Δεν μ' αρέσει στοχασμών φιλοσοφία
δίνει μια ανούσια και άνοστη ουσία
αφαιρεί των αισθήσεων τη μαγεία
μισεί στη Φύση ό,τι έχει σημασία.

Η σκέψη με εικόνες παίρνει αξία
δίνει διαστάσεις στο πνεύμα, να λατρευτεί
με σκαπέλο, πένα ή πινέλο
ο καλλιτέχνης το ελευθερώνει να νοηθεί.

Αγαπά ό,τι έχει μισηθεί
Δημιουργεί ότι δειλά είχε αφαιρεθεί
Προσθέτει το νόημα που είχε αμεληθεί
Αγκαλιάζει το σώμα με ψυχή.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Στην Αγκαλιά της Μητέρας Φύσης

Κοιτάς σε μαύρους βυθούς να γυαλίζουν θησαυροί

Κοιτάς στις μαύρες σκιές να πλάθονται ιστορίες

Κοιτάς την σκοτεινή ύλη να σχηματίζει γαλαξίες

Κοιτάς στο τίποτα τις απέραντες δυνατότητες

Μέσα σε παραμυθένιες υποσχέσεις συνεχίζεις να ζεις

Μέσα σε αίθουσες ανούσιων έργων τέχνης ανακαλύπτεις τα εκλεκτά

Εκείνα που με όνειρο μοιάζουν! Τα καλυμμένα με μυστήριο...

Μύρισε ένα λουλούδι, χάιδεψε μια γάτα, δες το θαύμα στα φτερά της πεταλούδας

Νιώσε με τις αισθήσεις σου την αυθεντική χαρά.

Του νου τα έργα ανθίζουν, μαραίνονται, θάβονται στο χιόνι...

αφήνουν θλίψη και αγάπη για τον πόνο του χαμού.

Χαρά και θλίψη ισάξια μοιάζουν στην αγκαλιά της Μητέρας Φύσης.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Όνειρα: Βάρκες Αταξίδευτες

Όνειρα αταξίδευτα δε θ' άφηνες παιδάκι
στο ράφι τοποθέτησες ακόμα ένα βαρκάκι
κάποτε στις θάλασσες κύματα όλα μετρούσαν
λιώνανε όλα στο νερό κι από χαρά πηδούσες.

Κοίτα τώρα τα μούτρα σου, κοίτα και το ράφι
τα όνειρα μαράθηκαν με σκόνη αντί αλάτι
τις νύχτες τα αναμετράς, τις μέρες σου ξεχνιούνται
Αγάπα εκείνο το παιδί νηφάλια που παίζει.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Νηφάλιο* το Σπασμένο Καρύδι

Θέλω να ραγίσω ήπια το τσόφλι
από νουθεσίες διαπαιδαγώγησης καμωμένο
το φως της φύσης να φτάσει την ψίχα
πιο κοντά στα όνειρα να νιώσεις
το παιδί που ήσουν, της Αγάπης θυμήσου
αλλιώς τον κόσμο που βλέπει
οι αισθήσεις να χρωματίζουν ουράνια τόξα
σαν ανώτερου απ' όλους καλλιτέχνη
από πνευματικούς, ορθολογιστές, κυβερνήτες
από την Αγάπη αιώνια απόντες
άσπαστα ξύλινα καρύδια πληρότητας

***Νηφάλιο** ονομάζω αυτόν που γνωρίζει με το νου και τη συνείδηση στον εαυτό του, τις πιο εσωτερικές και παράλογες δυνάμεις του, τις ορμές και τις αδυναμίες του και αυτόν που ξέρει να τις υπολογίσει. ~Έρμαν Έσσε «Νάρκισσος και Χρυσόστομος»

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

noExit

δίκη εγκλήματος ψυχής

περπάτησα απαλά μέσα στην καρδιά σου
έδειξα λάμπεις εκεί που σκάλιζες κάρβουνα σωρό
διαμάντια λύτρωσης τα ποιήματά σου
να δώσω επίλογο στα εγκλήματα μπορώ;

από γέννας στην ψυχή εγκληματούμε
θύματα, θύτες, κατηγοροι και μάρτυρες μαζί
δικάζουνε ατέλειωτα οι σκέψεις τα συγκαλυμμένα
συνήγοροι και δικαστές, όλοι η ίδια η μορφή

όσο ξεμπλέκεις το κουβάρι σε προσέχω
τις λεπτομέρειες με προσοχή παρατηρώ
προχώρα! οι στάσιμες πληγές σαπίζουν
μέσα σου αθώωσε τον ένοχο μοναχός

τα πάθη σε μια φωτογραφία βλέπω
της μοίρας σύμβολα στα όνειρα κοιτώ

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Χρόνια Πολλά: στιγμές Χαράς

πόσα κεράκια να σβήσω;
έχω γενέθλια νομίζω...
όσο χρονών είν'το σύμπαν
τόσες τις φλόγες μετρώ
κάθε μορφή και μπιγκ μπαγκ

κοιτώ στον καθρέφτη και βλέπω
το χρώμα που 'χει η Χαρά
σε σώμα γυμνό ψάχνω πόνους
τους ξέχασα, πάλι θ'αλλάξει
χορεύει η ψυχή και γελά...

φύτεψα στον κήπο μου ήλιους
πυξίδα μιας φύσης σοφής
τα σύνορα της πατρίδας δε χάνουν
πέρα απ'το φως... είν'εκεί
τα σπόρια τους μάτια της Γης

κάθε αστέρι ταξίδι στο χρόνο
φλόγα κεριού σε τούρτα ζωής

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Βγάζεις τα ρούχα!

Βγάζεις τα ρούχα!

Με τη γύμνια σου δε μοιάζεις...

Το κοκκίνισμα νομίζεις για αρετή;

Τα πάθη σου όλα σε ένα χρώμα μαζεύτηκαν:

”Ποια θα είναι η άποψη για σένα του κοινού;”

Μένεις εκεί, για γέννα πλέον δεν μιλάμε.

Όσα κι αν πίστεψες ήτανε ψέματα απλά;

Τα εκλογίκεψες στου νου σου τα ρηγά.

Μένεις δειλά στην αδύναμή σου φύση,

στις εξαρτήσεις έχεις προστατευτεί.

Εξουσιάζεσαι! Μαζοχικά σ'αρέσει.

Μονάχα αλλάζεις τον εξουσιαστή.

Δώσε την ώθηση για γέννας ελευθερία...

Συνδέσου με τις ρίζες της καρδιάς.

Κίνητρο δράσης: Των αρετών σου η ομορφιά

...η γύμνια σου ίδια με σένα πια.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Το φάντασμα της ποίησης

μαύρες σκιές ακολουθούν σε κάθε ζωής δρόμο
δάσκαλοι θαυμαστοί μας έμαθαν το άρα
οι γνώσεις, τα ταλέντα τους καλούν δέος και τρόμο
η επιμονή ν' ακολουθούν στα στήθη είναι κατάρα

αταίριαστοι καιροί, αδιάβατοι σταθμοί
για άλλη διαδρομή επιβίωσης λύση
στενάζουν οι συρμοί, γίναν ψυχής καημοί
ένα στερνό φιλί... ποιήματος ρήση

κρυμμένα στα υπόγεια την μοίρα αυτά ορίζουν
φαντάσματα της ποίησης... την ίαση ορίζουν

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Βγες απ' του Κόσμου τη σκιά

Του αίσχους η προοπτική σε άφησε σακάτη
τα όνειρά σου πολεμούν, οι ελπίδες σου σε στάχτη.
Σκέφτηκαν να πλουτίσουνε απ' τη δική σου πλάτη
είσαι απλά εμπόδιο αν δεν παίζεις ως πιόνι.

Δίνει η ενέργεια Δύναμη! Κάποιοι την θέλουν όλη...
τα όπλα για να σου πουλούν φοβίζουνε την πόλη.
Μένεις εσύ να χάνεσαι σε αλλότρια παιχνίδια
πάει και το κουράγιο σου, θύμωσες με τα στρείδια...

Αλήθεια τώρα, ξέχασες όλα τα αισθήματά σου;
Σκάλισε την στάχτη σου, μην ψάχνεις στη σελήνη.
Ελπίδα είναι η Αγάπη σου, και Κόλαση διαλύει!
Οργίσου μια φορά σωστά να βρεις κάθε κουράγιο...

Κουτί Πανδώρας άπατο οι πόλεμοι που αρχίσανε
ο πάτος είναι μέσα σου εκεί που ξεκινήσανε.(η ελπίδα)
Θέλουν λατρεία οι αρχηγοί! Παρανοούν με φόβο
άπληστοι για δύναμη κι αδιάφοροι στον πόνο.

Βγές απ' του Κόσμου την σκιά, γίνε ο ίδιος λάμψη.
Φώτισε με το πνεύμα σου ένωσε με Αγάπη

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Νερό Ζωής Χωρίς Τέλος

σε μια σοφίτα κλειστήκα
μαζί με τα όνειρά μου
βρήκα μέσα στις σκιές
τα αναμνηστικά μου

όλες οι επιθυμίες μου
κύλησαν απ' τα μάτια
Νερό Ζωής τα Δάκρυα
χτύποι καρδιάς...ζωντάνιας

παρηγοριά το χάδι σου
φεγγάρι λατρεμένο
άλλο όνομα θα σου κρατώ
όλο για να επιστρέφεις

να 'ναι με τέλεια Χαρά
ο βίος χωρίς Τέλος
μια μέρα στη σοφίτα
φαντάζει σαν αιώνας

στην τέταρτη διάσταση
αόρατα τα χρόνια

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Αργό Ταξίδι Γυμνής Κουκίδας

Μία κουκίδα στη νύχτα
Το τέλος του χρόνου
Λίγο μετά την αποκάλυψη της αιτίας
Του εκ γενετής θυμού
Υπήρξα δίκαιος
Μες στην μεγάλη αδικία
Μεγάλη ωφέλεια
Προσέφερα!
Μήτε από αγάπη, μήτε από έχθρα
Σπάζοντας τα όρια
Του γονικού προτύπου
Φως αφώτιστο
Μόνο στο χρόνο σκουντούφλησα
Πορεύτηκα
Προς τη δύση
Με το κόσμημα της ελπίδας
Μεγάλη χαρά η γέννα μου
Μια κουκίδα στη μέρα

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ζωής Κύκλος

Μία καμπύλωση του χώρου η μορφή σου
Μία πυκνότητα ενέργειας αισθητή
Σε χρόνο αυστηρά περιορισμένο
από τη γέννηση ως το θάνατο απτή.

Από ομφαλό σε μελανή οπή
σε ήλιο, αστέρι ή φεγγάρι κατοικεί
για να κλείσει ο κύκλος έχει κι άλλο.
Ζει σε αραιής πυκνότητας μορφή.

Πόσες καμπύλες έναν κύκλο συμπληρώνουν;
Σε παρασκήνιο και σκηνή παλινδρομεί...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Χρυσόψαρα σε Γυάλα

Έγχρωμες μνήμες προβάλλει ο καθρέφτης,
γκρίζο παρόν αποτυπώνουν οι σκιές,
μάχονται οι προσδοκίες με τις αναμνήσεις
κερδίζει η απάθεια! Τη νέκρα πώς μπορούν;

Με λύτρωση τρέλας λιποθυμούν οι αθάνατοι...
Με λέξεις να χάνονται σε χαράδρες σκιερές...
Με μια παύλα το μηδέν караδοκεί.-
Με τρεις τελείες συνεχίζεται η ζωή...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Η θέση του Μηδέν

Πίσω απ' όλα το τίποτα(01,02,01999...)

θέτεις στόχους κουτά
τους φτάνεις και χάνεσαι
το κενό σε λυγά.

Μπροστά βάλε το τίποτα(10,2000,...)

δώσε αξία στα πάντα
η πορεία με νόημα
απ' της καρδιάς τα πλάνα.

Όσο θα εξοικειώνεσαι
με θνητότητας ιδέα
οι φόβοι απαλύνονται
όλα μοιάζουν ωραία.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Υπάρχει Λόγος

Αιώνιες Αξίες στον σταματημένο Χρόνο τους
Σαν κλεισμένο σε τσάντα ατέλειωτο περιεχόμενο
Με χάρη και οξύνοια
Προσποιούνται ότι είναι τελειωμένοι σαν εσάς
Απαιτεί μεγάλη δύναμη η προσποίηση αδυναμίας
Χαμογελούν και σιωπούν ανάμεσά σας...
Από Αγάπη για τον άνθρωπο

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Το παιδί μέσα σου Αγάπα

Σ' αγκαλιάζω και περήφανα υπάρχω,
τα όνειρά σου όλα υπέροχα τα Ζω!
Λίγο άλλαξαν στην πορεία, να μη σβήσουν,
τις εκπλήξεις είδα με ενθουσιασμό.

Μην κλαις μικρό μου κοριτσάκι,
αυτοί που θα 'πρεπε δε σ' αγάπησαν λεπτό.
Είμαι εγώ εδώ για σένα. Για να ελπίζεις!
Σ' Αγαπώ κι έχω και γι' άλλους ν' Αγαπώ...

Είμαι εσύ στα πιο ώριμα τα χρόνια,
είσαι εγώ στης νιότης το παρελθόν,
γνώσης το νόημα αγκαλιασμένα τραγουδούμε,
μαζί στα τρένα ανεβαίνουμε καιρό.
»Πρέπει» πνίγουμε στου «θέλω» το νερό

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Οι Φυσιολογικοί και οι Άλλοι...

Μονάχα την εικόνα σας χαρίζετε

Κι αυτήν ποτέ άριστη

Επιμελημένη μόνο για τις αισθήσεις του ένα εξήντα περίπου

Όσοι σας βλέπουν από ψηλότερα(από μπαλκόνι ίσως) ξέρουν τι λέω

Ο κόσμος σας: η μετάφραση αμφισβητήσιμων σκιών

Αγάλματα που πάνε κι έρχονται οι μορφές σας

Θρηνείτε από συνήθεια για τους ήδη νεκρούς, νεκρούς σας

Ελάχιστοι πλέον οι μαυροντυμένοι της νύχτας

Αυτοί προσπαθούν να αφομοιωθούν στο σκοτάδι αλλά λάμπουν

Με άριστη, από κάθε οπτική, λάμψη, παρά την ατημέλητη εικόνα τους

Ζούνε σε σκοτεινά σπίτια με μαύρους τοίχους και κουρτίνες

Γνωρίζουν ότι μια χαραμάδα μπορεί να δημιουργήσει άπειρες αλλότριες σκιές

Άλλωστε έχουν τις δικές τους να ερμηνεύσουν

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Μαρασμός εμμονικών Ψευδαισθήσεων

Έριξες άγκυρα πάνω στις ψευδαισθήσεις,
σκέψεις παλίνδρομες ανέφικτης ζωής
Με αλατόνερο πώς θες να επιζήσεις;
Άλλο ελπίδα κι άλλο ψευδαίσθησης χαμός.

Είναι ζηλιάρικη η φαντασίωσή σου,
είναι εκδίκησης, δικαίωσης καημός.
Ανεπίδοτα βογκούν τα συναισθήματά σου,
πονάς και η σκέψη σου ένας γόρδιος δεσμός.

Κόβεις σχοινιά και η σκέψη αναγεννάει,
με άλλη ελπίδα θέλουν καυτηριασμό,
χαρά στο νου, μόνο νικάει τον πόνο,
η αγάπη ανθίζει μαρασμού ανταγωνισμό.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Νιώσε Εσένα

Σαν το παυσίπονο ανόρεκτα με πίνεις,
κοιμίζω πόνους, μα σου γδέρνω το κορμί.
Μες τα κενά σου πάλι πρόθυμα με δίνεις
η μοναξιά σου θέλει να μου συστηθεί.

Άσε τα αισθήματα του πόνου να σε κλάψουν,
βγάλε από μέσα την πιο πικρή χολή,
νιώσε τους χτύπους. Οι ανάγκες πώς να πάψουν;
Είμαι κοντά να σου γλυκάνω την στιγμή.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Αρχιχρονιά κάθε Αυγή

Να 'ναι οι Ιδέες μας σαν αστέρια αναμμένες
Να 'ναι νέο έτος για μας κάθε Αυγή
Σαν ποτάμια να ρέουν οι Δημιουργίες
και χούφτα λεπτών μακριά είναι η Χαρά
Των άστρων αιώνιε Εραστή...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Μνήμη ψαριού

Νομίζεις θυμάμαι
μα όλο ξεχνώ
σχέδια πώς να κάνω;
αν κάπου βρεθήκαμε
δεν το 'χα σκοπό
όλα τα ωραία
εμένα με βρίσκουνε
γι' αυτό είμαι χαρούμενη
δε ξέρω να προσδοκώ
δεν ανησυχώ
ότι πολύτιμο υπάρχει
«η Αγάπη» με βρίσκει
και δε θα χαθώ

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Το μίσος σου αυταπάτη

Είχα προβλέψει ότι θα με μισήσεις
νόμισες από έρωτα απόντα φιλιά...
Πνιγμένος στον πόνο σου πώς να νοήσεις;
Νανουρίζεις όνειρα, ελπίδων, απατηλά.

Είσαι σαν δεντράκι μικρό που κιτρίνισε
σε εδάφη άγονα, γι' αυτό σκληρά
μάζεψε τις ρίζες και έλα πλησίασε
σε ανθρώπους που δίνουν, ζωντανίας χαρά...

Πόνος στον πόνο και δεν συμπόνεσες
κανέναν άνθρωπο σε αγκαλιά
οι άλλοι όλο φταίνε και δεν συγχώρεσες
λιώνεις πια, έμεινες δυο μάτια υγρά.

Ως ευφυής τη ρίζα σκάλισες
αέρα υγείας να δουν τα κλαδιά
με τη σιωπή κακία προκάλεσες
αγάπα το δέντρο σου, μίλα μακριά...

**[Έμπνευση από το βιβλίο «μπαρμπα γκοριό» ονορε ντε
μπαλζάκ]**

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Οι δειλοί απουσιάζουν

Οι πράξεις μου με διέσυραν γελώντας
σε υπόγεια σφραγισμένα φωτεινά
έχασα του καθρέφτη αξιοπρέπεια
δίχως κρεβάτια, να 'μαι όρθιος ξανά
με βλέφαρα συνέχεια ανοιχτά

Οι σκέψεις ένας δήμιος τρομαγμένος
ότι αγάπησα ήταν μάταιο τελικά.
Την ύλη, την δόξα, την θωριά.
Με αυτά σαν εργαλεία σας βασάνισα
και τώρα το πληρώνω μακριά.

Όχι δεν πέθανα, απλά απουσιάζω
για να ελαφρύνω έχω πολύ δουλειά.
Με κοιτάτε και αυτό κόλαση είναι.
Πώς να γλιτώσω; Όλα στο φως, φανερά...

Δε σας ακούω. Ο πόνος των σκέψεων αρκετός!
Προσθέτω πράξεις, ήδη έγιναν, και να 'μαι
ως την γραμμή νόμιζα ήρωα τον δειλό
έφυγα τώρα που για την ελπίδα δεν φοβάμαι...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Η μελωδία σου, μια πρόσθεση

Έχεις καιρό το λογαριασμό να κάνεις
δεν τραβήχτηκε της πρόσθεσης γραμμή.
Τότε οι πράξεις σου όλες θα αθροιστούνε
να δείξουν ποιος ακριβώς είσαι εσύ.

Όχι τα όνειρα που δεν τα έχεις πράξει
ούτε τα λόγια που δεν έχουν βιωθεί
όλα όσα τόλμησες ή δειλιάσες να ζήσεις
όλα τα ρήματα προσθέτουν μουσική.

Ποια κίνητρα οδήγησαν στο τέλος;
Τί αξία είχαν οι πράξεις της στιγμής;
Όλα για ύλη, για δόξα, για εικόνα;
Με σκέψεις, ο νους, γίνεται δήμιος ενοχής.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Άρα Ζω

Υπάρχει Ελπίδα.

Φοβάμαι μην τη χάσω.

Με το φόβο, ζώ.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Μάτια Καθρέφτες

Κοιτώ εσένα
κοιτώ εμένα. Βάθος
μέσα μου κοιτώ.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Δεν Αποχαιρετώ

Τη λέξη «αντίο» σε κανέναν δεν την λέω
όπου κι αν πάω μες στη σκέψη ζω
πιο μακριά απ' την καρδιά είμαστε ξένοι
και το «αντίο» πάλι ανούσιο να πω.

Είμαι αστέρι όπως ήμουν και θα είμαι
νύχτα με είδες γιατί υπήρξα λαμπερό
μη απελπίζεσαι και μέρα εκεί είμαι
αναγνωρίζω τον βυθό που Αγαπώ.

Κάψε τα σεντόνια, άλλαξαν τα χρόνια
ηδονή κι οδύνη; Σώμα ζωντανό!
Πάλι θα νυχτώσει άναψε τα φώτα
σε ουρανό να λάμψει της γης το μυστικό.

Κόλαση τα μάτια που βλέπουν και μιλάνε
πιο μεγάλη οδύνη οι σκέψεις που κοιτώ
ύλη, δόξα, εικόνα αχόρταγα μας τρώνε
στο δικό σου βλέμμα Εμένανε πενθώ!

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Το Λουλούδι

Σαν την ασάλευτη γη αναπήδησα
για να σε ακουμπήσω ταχύτερα ήλιε
Σαν τη θάλασσα σε περίμενα
φεγγάρι, να με ζωντανέψεις με φως
Κι εσύ προσπέρασες
και τη γη και τη θάλασσα
ο νους τρέχει στα ουράνια
λουλούδι έγινα
σιωπηλά υπομένω
βροχή και ήλιο το ίδιο.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Βέροια

Βέροια εν τός

ορμητικά σαν το Μπατάνι τα ξεπλένει
όλα τα αλλάζει σε ίδια λάμψη παρασέρνει
λάθη ή σωστά ρέουν μαζί με το ποτάμι
τινάζει η πάπια στα φτερά λίμνης γαλήνη

υγρές φλέβες τρέφουν τις πιο βαθιές ρίζες
χαιρετάν του πλατάνου οι παλάμες τις γενιές
αν θες ανάπτυξη, υπομονή κάνε απ' τις λίγες
την καρδιά άκου να πάλλετε στις σιωπές

μη σε τρομάζουν τα βουνά εύφορα είναι
σε αυτά γεννήθηκες... απ' τους πρόποδες κλοτσιά
δίνει ο τόπος και στο μέσα μας στοιχεία
υγρά, γαλήνια, εύφορα, υπομονετικά

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

* O *

Όλον τον κόσμο γύρισα
Όλος ο κόσμος μ' είδε
Θαύμασε την Ομορφιά
Τίμια δεν την είδε

«Σιγά μην είναι τίμια
σε μένα ξένη δείχνει... »
Είπε και απαρνήθηκε
όλη την τέλεια φύση
«Δεν είμαι εγώ κομμάτι της
άλλα τα υλικά της
δεν είμαι εγώ καθρέφτης της
τρομάζω στη θωριά της.»

Και την σιωπή αντίκρισε
ως μυστικών κακία
κακία έχει το μέσα σας
με ζήλια εκδηλωμένη
αυτή κάνει εγωιστές
και τη μορφή ασχημαίνει

Έτσι τον κόσμο γύρισα
Έτσι ο κόσμος μ' είδε
Δίχως να είμαι ποιητής
Δίχως να 'μαι το ποίημα
Ένα στίχο ερμήνευσα
Απ' όλο μας το Ποίημα

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ν α υ α γ ό ς Δ η μ ι ο υ ρ γ ό ς

Είναι ο χώρος από αισθήματα νεκρός
ο άνθρωπος του δίνει την αξία
μπορεί ένας μονάχα μελωδός
της πλάσης να ομορφύνει την πορεία.

Χρωμάτισε την κάθε μια στιγμή
με τα πινέλα βουτηγμένα στην καρδιά σου
να ζωντανέψεις με κύματος μορφή
τις παραλίες ναυαγίων της γενιάς σου.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ε γ κ λ ω β ι σ μ έ ν ο ι σ τ ο σ ή μ ε ρ α

Οι ρίζες γαργαλάν τα θεμέλια της οικοδομής
και αυτή γελώντας βουλιάζει αργά στο χώμα.
Ποιος νοιάζεται για τις σαπουνόφουσκες παιδιού αυτιστικού;
Πήρανε δρόμο ίδιο με τα σύννεφα!
Μόνο του χαίρεται κι ο κόσμος ας κοιμάται...
Καμιά λογική για Αγάπη δεν μιλάει.
Μια καρδιά το παν θέλει να δέσει.
Διαβάζει γράφοντας τα νήματα μη μπλέξει.
Ο άνεμος τα φύλλα παρασέρνει... μαζί με το γκρίζο φόντο.
Ψυχή του πάρτι θέλει να 'ναι! Θα αντέξει;
Είναι το στομάχι όριο καθοριστικό...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ο ί π τ ῆ σ ε ω ν π ρ ο ς
Π α ρ ά δ ε ι σ ο

Όλα τ' ανείπωτα κρυμμένα μυστικά
σε μαύρο κουτί, την πτήση συνοδεύουν.
Κάποτε βάραινε τα μάτια με υγρά
μέχρι κουράγιο τα φτερά πάλι να φέρουν.

Δεν έχω λόγια, ούτε και θα βρώ ποτέ
στο ασυνείδητο θα μένουν αφανισμένα.
Λιποθυμάς όταν θυμάσαι εαυτέ
ώσπου η Χαρά, σοφά σμιλεύει πληγωμένα.

Αν ποτέ βρείτε το μαύρο μου κουτί
η άτρακτος συνείδησης θα φύγει.
Μια ευωδιά θα παραμείνει αισθητή
καρδιάς ανόητης που έχει Αγαπήσει
(βαθιά, ανθρώπου κατανόηση μη λείπει)

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Μεγαλόφυχη η Αγάπη

Το «εμείς» λουλούδι που δεν άνοιξε,
μεγάλος άρχοντας αυτός ο εγωισμός,
στο περιθώριο σ' αφήνει... επιβάλλεται
κάτι σου λείπει, μένεις χαμένος μοναχός.

Βρες έναν άνθρωπο τα μάτια να διαβάζετε
πολύ να νοιάζεστε, να νιώθετε ομορφιά
κάθε σας έργο σαν θαύμα να κοιτάζετε
τα κενά σας να γεμίζουν ζεστασιά.

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο της Περγί Μπακ «Το ψωμί των ανθρώπων»]

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Γ ι α έ ν α ν κ α λ ύ τ ε ρ ο κ ό σ μ ο ...

Είναι η ψυχή από ενοχές πνιγμένη
όπως πεθαίνει απ'την πείνα ένα παιδί.
Γυρεύει μια επιδοκιμασία γραμμένη
από ανώτερο πνευματικά κορμί.

Είναι ο έρωτας παιχνίδι αιχμαλωσίας.
Κάνει πιο φλύαρο το ανθρώπινο κορμί.
Μία χαρά πέρα από μητρική ουσία
που γρήγορα στεγνά θα ξεχαστεί.

Είναι η δίψα για ματιών αχτινοβολία.
Για μια ακέραια αγνή οπτική...
Σαν μακάρια παιδική φιλία,
από αμφιβολία που 'χει μαραθεί.

Είναι ο τρόπος που διαφέρει.
Δείχνει αν νοιάζεσαι ή θες να επιβληθείς.
Πόσο στον έρωτα έχεις γαλήνη συνεισφέρει;
Με κοινό στόχο: Σωτήρας και Κατακτητής.

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο της Περλ Μπακ «Το ψωμί των ανθρώπων»]

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Β ρ ε ς τ ο ρ ε φ ρ έ ν

Ζω το ρεφρέν της δικής μου μορφής
σε άλλες συνθήκες με άλλους κριτές
ίδια αντιδρώ! Μην παρανοεείς!
Παρόμοια μοτίβα μ' άλλους θεατές

Πολλές επαναλήψεις σεναρίου
με εμένα πάντα πρωταγωνιστή
όποιος κι αν με ανταγωνιστεί
κέντρο γίνομαι νέου μοτίβου

Ό,τι μ' αναθέτουν τελειοποιώ
Νομίζουν βρίσκουν κορόιδο καλό
όλων τα πόστα να αναλάβω
δούλος αισθάνομαι, την σκαπουλάρω

Έχω ευθύνη του ρόλου ζωής
σε άλλες συνθήκες πάλι είμαι αυτή
κι αν ξέρω τον κύκλο... μόνο με ηρεμεί
Βρες το ρεφρέν της δικής σου μορφής...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Κοκκινίζεις νεκρέ;

Κοκκινίζω
Τα ουράνια
Γυμνή με βλέπεις
Σε κόσμο τυφλών
Πίσω από καλαμιές
Να γεννάω
Ενώ με ξεσκίζουν σκυλιά
Δένεσαι θεϊκά
Αδιαίρετα
Αδιανόητο για άλλους
Τυφλότητα τους εξαθλίωσε
Με υπερφαγία, υπερποσία, ακολασία
Νόμισαν είναι ψυχαγωγία
Ελπίζω σαν εμάς να δουν
Στα μάτια το Κάτι
Την ελπίδα αγνοούν
Της Αναγέννησης
Ήδη νεκροί
Νεκρούς κυοφορούν
Έχω τόσα να πω
Αδύνατον με λέξεις
Τα μάτια μέσα γυρνώ
Καθρεφτίζω στο βλέμμα
Τον θησαυρό
Κάποτε κι εγώ θα σε δω

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Φιλιάσε όλους

Φιλώ βατράχια
πρίγκιπες να γίνουν
μια και οι πρίγκιπες
στο εγώ τους μόνο σβήνουν.

Άξιοι νόμιζα
πως ήταν της μορφής τους
δεν υπολόγιζα
την θνητή ισχύ τους.

Ένοχος πόνος
τζάμπα μη με λιώνει
φύση αδύναμη
είχαν. Και με λυτρώνει!

Στιγμές με νάρκισσους
ρηχές, μπορώ να ζήσω
βαθιά πηγάδια
με βάτραχους να ορίσω

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο «η δικηγόρος» της Μάρω Βαμβουνάκη]

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ναυαγισμένες ψυχές

Έθεσα στόχο
για ελπίδα να υπάρχω
γαντζώθηκα
με νύχια στη ζωή
Συμφορές
φέρανε μικρές αυτοκτονίες
λιποθυμίες
έχουν πλέον γιατρευτεί
Δεν υπάρχω
είμαι η ίδια η ροή
ο ναυαγός
χωρίς τύψεις έχει σωθεί
Τα βάθη γνώρισε
στα μήκη είχε χαθεί
πείρα, διαίσθηση
σανίδες προς ακτή

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Σ υ ν τ α γ ή Ν ί κ η ς

Με κατέκτησες και κτήμα σου δεν είμαι
ούτε κομμάτι της δικής σου συλλογής.
Όσο με έχεις τόσο σε κατέχω,
δυο νικητές ζουν μια εχθρική ζωή.
Πώς κάτι που έχεις να το διεκδικείς;
Άδικη κάθε υλική ανταλλαγή...
Για Μεγαλείο λάμπεις που καρποφορεί.
Μια ψυχή είμαστε όλοι μας μαζί
σε μύρια σώματα μονάχα, μοιρασμένα.
Αν θέλεις πάλι, σώματα για συλλογή...
πιο μακριά από το χόμα δεν συλλέγεις.
Έχω ό,τι θέλω! Όπως όλοι δηλαδή...
Γιατί στα σώματα είμαστε μαλωμένοι;
Μια αγκαλιά ας δείξει τη συνοχή.
Και μηχανές νικάμε μονιασμένοι!
Αν είσαι αυτός που απ'έξω περιμένει
ή το φανάρι που περνά αντικριστά,
πάρε ανάσα δίχως ποίηση θλιμμένη,
όλοι οι στίχοι είναι γραμμένοι σε νερά,
κάθε στιγμή μοιάζει ποίησης ομορφιά.
Όλα ένας Έρωτας! Διαστάσεις αφηφά...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Α ν α ρ χ ί α ς α ν α σ φ ά λ ε ι α

Όταν βασίλισσα αφήσει το κοπάδι
Μια ισότητα απλώνεται σιωπής
Χάνεται απρόβλεπτα η ιεραρχία
Η ανασφάλεια τους τρώει την ψυχή

Έτσι οι μέλισσες όλες εγκαταλείπουν
Ερημώνουν της κυψέλης την θαλπωρή
Ψάχνουν βασίλισσα για να υπηρετήσουν
Σε δέντρο νόημα να έχει η ζωή

Νιώθουν αδύναμα, εγκαταλειμμένα
Νιώθουν ανίκανοι να πράξουν το σωστό
Ο ένας τον άλλον μαλώνουν αν διατάζουν
Είναι αδύνατη στα νέα η προσαρμογή

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

μ ά τ α ι η , ύ λ η ς , θ ν η τ ή ζ ω ή

Πέτρινοι πύργοι μες στο ποτάμι
η ελπίδα και η υπομονή.
Μόνος τις έστησα να καμαρώνω
και τα γκρεμίζει η άγρια ροή...
μάταιη, ύλης, θνητή ζωή.
Φυτεύω σπόρους στου αύριο τη Γη

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Η λ ι ο σ π ο ρ έ α ε υ γ ν ω μ ο ν ώ

Κυνηγώντας την ευτυχία
μαύρες σκέψεις βάζω στο νου.
Αιτία η σκάρτη κοινωνία.
Κολλάει στίγμα αποκλεισμού.

Σκότωσα τα βάρη της ζωής,
έδειξα για ένοχο τον πιο ισχνό.
Το γέλιο μου όμως έχω χάσει,
από τις τύψεις παρανοώ.

Εγώ τον επέδειξα για δολοφόνο
μα είναι ήλιων δημιουργός.
Νοιάζεται να μην πονάω
είναι από συνείδηση καθαρός.

Όσο και αν λιποθυμάω
δύσκολα, βλέπεις, αυτοκτονώ.
Τους ήλιους του θα αγαπάω
σε άλλη πόλη να γιατρευτώ.

Ηλιοσπορέα μείνε μακριά μας
η καλοσύνη σου μας αιμορραγεί.
Υπέροχη απλή ευτυχία:
ήλιοι κόκκινοι στην Ανατολή.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

H2O

Σε αυτά που κάνεις χάνεσαι.
Και δεν μπορείς να μην τα κάνεις.
Και αυτή είναι η αδυναμία σου.

Θέλεις να ερμηνεύσεις τα όνειρα,
να ζωγραφίσεις το ασύλληπτο με πινέλα...
Με γήινα όνειρα πώς να πορευτείς;

Καμαρώνεις για τις πολλές βιαστικές ώρες εργασίας,
με πρωταθλητισμό δεν προοδεύεις αληθινά,
μόνο σε στάση ακινησίας με κλειστά μάτια.

Μεγάλη ασέβεια να ονοματίζεις,
ακόμα και τα υποατομικά σωματίδια
και ότι ξεχώρισες γρήγορα καταβροχθίζεις.

Με κλειστά μάτια μονάχα βλέπεις.
Όλο το βάθος που έχει το ένα.

[ε π ι σ τ ρ ο φ ή σ τ α Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α](#)

Είσα ι ο ι π π ό κ α μ π ο ς

Σε sripnaker κάρτα, εσένα θα φυλάξω
Τον όμορφό σου ιππόκαμπο θέλω ν'αγκαλιάσω
Πως την δική μου αμυγδαλή έχει ερεθίσει;
Το PKMZeta μόριο δεν θέλω να το φτύσω
Οι μνήμες σου είσαι Εσύ που ήσουν και θα 'σαι
Όσο κι αν σε ζορίζουνε, μίλα μου σε ακούω
Ώσπου δεν σε ταράζουνε, λατρεύω να σε μαθαίνω...
Τις αναμνήσεις τις κακές με νέες να ομορφαίνω...
Να βλέπεις στον καθρέφτη σου τον ήρωα Εσένα

[επιστροφής στα Περιεχόμενα](#)

Η ελευθερία της πεταλούδας

Σαν πεταλούδα πάω όπου επιθυμώ
Με πούδρα βελούδου στ' ανέγγιχτα φτερά μου
Γεμίζω χρώμα στην άχρωμη σκλαβιά
Ώσπου στο τζάμι της χλιδής να καρφωθώ

Άνοιξε το τζάμι. Έχω πάψει να αναπνέω
Μια χαραμάδα σε άλλους κόσμους οδηγεί
Βγαίνει κραυγή απ' τη μαζεμένη τη σιωπή
Πετάω στου κόσμου μου το Κέντρο και αρκεί

[επιστροφής στα Περιεχόμενα](#)

Ανάπηρες ηδονές

Έχεις αγαπήσει απρόσωπους ανθρώπους με ποικίλες όμορφες μάσκες
Ανόρεχτα και ανούσια ζητάς μια χλιαρή ηδονή
Σαν να 'ταν η ευτυχία ή ένα άθλημα ή το χρήμα που σου λείπουν
Αγνοείς ότι ο έρωτας είναι πόλεμος δυο φύλων, δυο δυνάμεων
Αγνοείς τι είναι έρωτας! Ιερόσυλα εναντιώνεσαι στη γνώση
Ζωή δε θα γεννήσεις για να θαυμάσεις το μεγαλείο των άστρων έτσι
Αν μέσα σου δεν σπαρταρήσει το τοτέμ της ύπαρξης,
το τσακάλι, η τίγρης, ο αετός... Εγώ τι να σε κάνω;
Χωρίς εναντίωση χάνεσαι αδρανώντας. Μια στο χώμα και μια στον αέρα...

[επιστροφής στα Περιεχόμενα](#)

Τ ο υ « Α χ ! » Κ α τ α κ ρ α υ γ ή

Μια δύναμη τραβάει στα ουράνια
Μια δύναμη τραβάει προς τη Γη
Δυο φτερούγες υπάκουα κουνιούνται
Γεννιέται από Έρωτα η Ζωή
Στο «Αχ!» θα έχει πρόωρα χαθεί

Μα υπάρχει και πιο ηχηρή κραυγή
Γυναίκες να φορτώνονται ευθύνες
Πουλώντας όλη τους τη μορφή
Πολεμάν στου κινδύνου όλα τα πόστα
Πίσω τους άντρες έχουν άναντρα κρυφτεί.

Φωνάζω με του «Αχ!» κατακραυγή
Με μια φτερούγα δεν γεννιέται η ζωή
Ο Άνθρωπος σε αβύσσους έχει χαθεί

[ε π ι σ τ ρ ο φ ή σ τ α Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α](#)

Από μιμίδια στα τριμίδια

Πολλά μιμίματα στο νου μας κουβαλάμε
Πολιτισμούς ολόκληρους σε άλλη γενιά σκορπάμε
Ήταν αλγόριθμος μικρός, τον έχουμε εξελίξει
Κάθε ταλέντο και σκοπός, κίνητρο να ενεργήσεις
Αυξάνει την ενέργεια, την ύλη να κουνήσει
Βρίσκει χημεία αδρανή και ζωντανεύει φύση
Τον τέλειο αλγόριθμο έχουμε πλησιάσει
Τώρα πια το διαδύκτιο πολιτισμό μοιράζει
Ταχύτερα, τελειώτερα σ' όποια γωνιά έχει φτάσει
Οι ιδέες μας ξεθάρεψαν, το σώμα αχρηστεύουν
Μιμίδια σε τριμίδια, την ύλη καταστρεύουν
Ωραία ήταν η πόλη μας! Μα έμεινε ιδέα...
Ωραίοι ήταν οι δυνόσαυροι! Μα έμειναν ιδέα...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Χρώμα στο λίγο για πολύ

Πέρα απ' τη Γη ανθίζει ο κήπος της καρδιάς
Γέμισε χρώματα του σύμπαντος την όψη
Όρια βάζουν πολύχρωμα ουράνια τόξα
Μετά της θλίψης τη βροντερή βροχή
Όσο η Μήτρα κρατά τη φλόγα μες τη Γη
Κι ο νους χαϊδεύει με Αγάπη και στοργή
Των προγόνων μας τροφή τούτο το χρώμα
Τις ελπίδες περιμένει λίγο ακόμα
Μένει ο κήπος μας στον άχρονο αιώνα
Να ξεπερνά των αρετών μας την στενότητα
Να ξεπερνά του Παραδείσου την μικρότητα
Να ξεπερνά του Θεού μας τη θνητότητα
Γατήσιο πάτημα τα εντόσθια ηρεμεί

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Μιμητής ή Ποιητής;

Με Λόγο στο χαρτί καράβια ζωγραφίζεις
μιμείσαι εικόνες, αισθήματα προκαλείς
βάρκα όμως δεν ξέρεις να χρησιμοποιείς
να ήσουν κατασκευαστής ίσως ελπίζεις.

Μια απάτη, όλο φαντάσματα η τέχνη
γυρεύει επαίνους, κολακείες και λεφτά
για αρετές και αξίες, με γνώση σπάνια μιλά
αναβιώνει φόβους, ηδονές και θλίψεις του καλλιτέχνη

Λίγες ψυχές είναι άτρωτες λόγων κακών
επηρεάζονται απ' τον όμορφο λυρισμό
σου κύματος χορεύουν τον τρελό ρυθμό
οι άλλες αθάνατες γίναν στον κόσμο των θνητών

[επιστροφές στα Περιεχόμενα](#)

Θανάτου Γνωριμία

Γαλήνης ζάχαρη τυλίγει το τοπίο
Έξω απ'τα σώματα αγκαλιάστηκαν ψυχές
Σκοτάδι γύρω και οι πόνοι εγκαταλείφθηκαν
Στο βάθος φως αντιλαμβάνονται οι καρδιές
Βαδίζουν άφοβα χαμόγελα αγαλίαςης
Στο χέρι χέρια π'οδηγούνε σε αυλές
Μύρια χρώματα στο φως αναμετρήθηκαν
Πέρα απ'το φως είναι οι αλήθειες καθαρές.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Α ξ ί α Α ν θ ρ ώ π ο υ

Με όσους κι αν κάνεις σεξ, παραμένεις αναλφάβητος του Έρωτα
Όλους τους νόμους κι αν τηρείς, δεν θα γίνεις δίκαιος
Όσα αγαθά κι αν αγοράσεις, πάλι σπάταλος(στο όνομα της ρευστότητας) είσαι
Όταν οι συνεργάτες σε κάτι δεν ελπίζουν, μαθαίνεις ότι δεν έχεις φίλους
Όλα μετατράπηκαν σε μετρήσιμα, με κοινή μονάδα μέτρησης το χρήμα
Όλες οι αξίες καταργήθηκαν, ως μη μετρήσιμες
Μόνη αξία το χρήμα, σε βαθμό εξευτελισμού
Έρωτας, Αγάπη, Φιλία, Δικαιοσύνη, Ανδρεία... κρίθηκαν ανάξια
Μένουν ακατανόητα ως μη μετρήσιμα
Στο όνομα της παραγωγικότητας χάθηκε η Ανθρωπιά
Η αξία του ανθρώπου τύπος μαθηματικός
Με μεζούρα και ρολόι πώς μετριέται η Χαρά;

Είναι ο κόσμος λόγω αισθήσεων αισθητός
Είναι ψευδαίσθηση η ύλη προφανώς
Ένα δημιουργήμα του νου σε φως και σκότος
Αξίζει ο τόσος εξευτελισμός; Τζάμπα ο κόπος!
Ό,τι είσαι είμαι, μια ολότητα ενιαία
Όχι ό,τι έχω, η ατομικότητα λαθραία
Ό,τι κι αν δίνεις επιστρέφει πολλαπλάσιο
Είναι όλα με επιστήμη τεκμηριωμένα
Απ'τα σχολεία δυστυχώς καλά κρυμμένα
Γνώσεις και αλήθειες κόντρα στον πολιτισμό μας
Επαναφέρουν το καθ'αυτό «είναι» ως αγαθό μας
Εκθρονίζουν την ύλη απ'το βάθος
Αναβλύζουν τη Χαρά μας απ'το βάθος
Ο πολιτισμός οφείλει φόβους να απαλύνει
Κι εσύ φοβάσαι την απώλεια της ύλης
Ομάδες χρήματος σ'έχουν χειραγωγήσει
Να ζείς αναίτια κόντρα σ'όλη τη φύση
Στρίψε αλλιώς πριν εντελώς παρανοήσεις

[ε π ι σ τ ρ ο φ ή σ τ α Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α](#)

Φιλαργυρία, Φιλοδοξία... Φιλοσοφία

Γέμισε δούλους των τυράννων τούτη η πόλη
από επίγειες ηδονές άθλιοι όλοι.
Φτωχοί και άπληστοι για δόξα και για χρήμα
και αθλιότεροι οι άρχοντες. Τι κρίμα!
Φόβοι τους κάνουν να σφαδάζουν, να πονάνε.
Λυπούνται, χαίρονται, τη γαλήνη τους ξεχνάνε.
Λείπει η γνώση, την ψυχή βαθιά να βλέπουν...
Έχουν την μάθηση μόνο για να υπερέχουν
όχι στο ύψος της ψυχής που δίνει αξία
αλλά σε χρήματα και σε κενοδοξία.
Είναι απαραίτητη η πλούσια εμπειρία
για να γευτούν υπέρτατη ευδαιμονία.
Σοφία για πληρότητα με ουσία!
Φιλαργυρία, φιλοδοξία, φιλοσοφία.
Τότε αξίζουν το κλειδί, την πόλη για να αλλάζουν,
τον «Ορθό Λόγο» να ‘χουν, να εξουσιάζουν.
Νόμους να γράφουν να εφαρμόζουν τα παιδιά τους
με ορθό πολίτευμα να αξίζουν τα φτερά τους.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Φιλόσοφος Καλλιτέχνης Επιστήμονας

Τα υπόγεια ρεύματα νόμους αγνοούν
στης έμπνευσης αυλάκια ρέουν μες στο νοῦ
σε ματωμένα σώματα από ηθικούς φραγμούς
περνάνε κλειδαριές τ'άχρονου αλλού.

Σε τη βέννο υδεν χώρεσε η τέχνη
σε συστήματα δε βάρεσε προσοχή
κάθε έργο κι αμαρτία καλλιτέχνη,
αδιαφορεί στον νόμων τη διαταγή.

Ένας φιλόσοφος με γνώσης δοξασίες
της φύσης του ωραίου εραστής
χωρίς θάματα κούφια, κενές ακροάσεις
της καθ'αυτής αλήθειας ισορροπιστής.

Την ηδονή σώματος, χρήματος νικά
με ηδονή ψυχής την δόξα προσπερνά.

[Έμπνευση από την «Πολιτεία» του Πλάτωνα]

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Μπουκάλι στη Θάλασσα

Έκλεισα ελπίδες σ' ένα μπουκάλι στίχων.
Να πλέει τα' άφησα στου δικτύου τη ροή.
Δεν προσδοκώ το γύρισμα των ήχων.
Πώς φυλακίζεις της γαρδένιας την οσμή;

Μια αγαλλίαση η ψυχή μου τώρα νιώθει!
Το ανεπίδοτο στη μοίρα έχω εμπιστευτεί.
Να μην λιμνάζουν του σώματος οι πόθοι,
λύνω δεσμά δεσμών που έχουν δεσμευτεί.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Επιστροφή Νεκρών

Σαν τους νεκρούς βυθίστηκες στη σιωπή
με μόνη ανάμνηση μια στημένη φωτογραφία.
Αν μας αρρώστησες δε νοιάστηκες στιγμή
των πεθαμένων δεν είναι όλα συχωρεμένα.

Με μια σου Ανάσταση θα χάνονται πολλοί
στο ξάφνιασμά σου τρομάζουν κι οι αγγέλοι.
Κατανοώ κι ας με κατάντησες λωλή
η άγνοιά σου στην κακία σου σε φέρνει.

Στη μνήμη σε σμιλεύω πάντα αλλιώς
σαν καλλιτέχνης τη μορφή σου όλο μοντάρω.
Με την ανάμνησή σου δίνω πάλι φως
μέχρι στα υπόγεια όλο να σε αμπαλάρω.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Φίλοι από Χαρά

Δεν είσαι άλλος, είσαι ο εαυτός μου
είσαι ο άντρας που ονειρεύτηκα παιδί.
Έχω ανάγκη κι από φίλους όμως φως μου
μα η χαρά όλους τους διώχνει... ενοχλεί.
Κάθε όνειρό μας λήγει σε επιτυχία
ίσως καλύτερα απ' την δική μας εκδοχή.
Τίποτα εύκολο, όλα έχουν δυσκολία
να δίνει γλύκα στην ανούσια ζωή.
Είναι η Αγάπη η αμοιβαία ευτυχία
ό,τι καλύτερο στη Γη θα σου συμβεί.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Στα Παγκάκια

Ένα μουσείο του εαυτού σου
την μοίρα σου όλο βλαστημάς
κολλημένος στα παλιά σου
το ποτάμι ρέει και το παρατάς.

Χαζά συγκρίνεσαι με άλλους
θέλεις να υπερτερείς
σου είναι στενάχωρη η χαρά τους
της θλίψεις φίλους προσδοκείς.

Ένας κακότροπος μουρτζούφλης
τις ρυτίδες σου αναμετράς.
Θύματα ανούσιων συμβουλών σου
στα παγκάκια συναντάς.

Αν δεν είσαι ευχαριστημένος
ούτε και ήσουν ποτέ.
Με τι θες να νουθετήσεις;
Τα νιάτα σου ανύπαρκτα και χθες.

Όφειλες να 'σουν χορτάτος
από ζωντάνια και ζωή.
να μη μαλώνεις για τα μάταια
ελάχιστη ελπίδα να αρκεί.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

εντελέχεια

Λες να 'ναι η μπλούζα μου που έγραφε "just do it";
Σε κοινωνία για δειλούς ενοχικούς;
Ωθηση πήρα στις ζωής τα αριστεία,
πέρασα όρια με ξέφρενους ρυθμούς.
Τομείς εξάντλησα και πάω τώρα γι' άλλους...
Φαίνονται ασήμαντοι. Τους έχω ερωτευτεί!
Το ίδιο άλλωστε έπαθα και τότε
από της νύχτας προς τη μέρα την τροπή....

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Παράκληση σε Ποητές

Όταν έρθει η ώρα χωρίς είδωλο να υπάρχω
πάλι στα μάτια σαν κοιτώ είμαι στο πλευρό σου.
Βιάζεσαι πλάι μου να 'ρθεις όπου κι αν βρεθώ

Παράκληση στους ποιητές θα κάνω για τους μύθους.
Τον Άδη να ομορφύνουνε... τρομάζουνε τους ίππους
Κι οι άντρες χάνουν την λαλιά μαζί με την αντρειά.
Μα πιο πολύ οφείλουν φόβο στη δουλεία.
Να πλάθουν ήρωες λεύθερους* που τα βουνά διασχίζουν
στο θάνατο του φίλου τους τον εαυτό π'ορίζουν
δίχως πόνους και κλάματα, μονάχα μακαρίζουν

Σε περιμένω ενεργητικά σε δάση δίχως ίσκιους.
*(σώφρονες, ευσεβείς, ανδρείους)

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Κόμπλεξ Ανωτερότητας

Κι αν περιμένω να γεράσω είναι τον πόθο που μισώ
έχει κατσκευθεί στα νιάτα και μου το παίζει αφεντικό

Λες πως το χρήμα μόνο κάνει τα γηρατειά πιο απαλά
μα αν δεν έχω χαρακτήρα όλη η ζωή καταπονά

Αν αλλιώς έχεις αδικήσει κι όλο το δίκιο σου ζητάς
κανένας θάνατος δεν θα 'ναι για σένα και μια γιατροιά

Το να αδικείς είναι κακία κι ας είν' το δίκιο σου να βρεις...
καμιά αρετή δε σου ταιριάζει μόνο για να υπερτερείς

Κι αν από εξουσία απέχω, χρήμα και δόξα απαξιώ
επάξια θα την απολαύσω αν είναι εσάς να ωφελώ

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Δροσιά Επιβίωσης

Αν και χειμώνας είσαι αιτία της γαλήνης
ακύμαντη στέκει η θάλασσα παντός καιρού
η κάθε ίνα νιώθει Αγάπη παραφροσύνης
ποθεί το μυστήριο που ήλθε απ' αλλού.

Ωδίνη αφόρητη σκίζει απόψε την καρδιά της
βγαίνει στα χείλη και κραυγάζει «σ' Αγαπώ»
Μείνε σου λέει μια για πάντα μακριά της
η αφομοίωση μας κάνει το κακό.

Είναι η φουρτούνα ένας θυμός που όλο ξερνάει
αντίσταση αλμύρας στους αναστεναγμούς.
Πανιά φουσκώνουν και δεν ξέρει για πού πάει
χάνει η πυξίδα τους προσανατολισμούς.

Λίγο φυσάς και θέλει μέσα να σε νιώσει.
Τί να την κάνεις όμως την φύση σαν νεκρώσει;

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Εμφράγματα

Έβαλες πέτρες το ποτάμι σου να φράξεις,
μέσα σε δίχτυα φυλακίζεις ομορφιές.
Νομίζεις τέλεια σε ασφάλεια θα ζήσεις,
σε άμμο και λάσπη βουλιάζουν οι πλιθιές.

Είναι το αίμα σου ποτάμι π' ανταριάζει,
Ποθεί λικνίσματα για να περάσει δάση...
Λίπους εμφράγματα το έχουν να λιμνάζει,
το παιχνίδι της ροής το έχεις χάσει.

Τίποτα ίδιο όλα αλλάζουν στην πορεία,
κι αναπολείς μια παλιά φωτογραφία;

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ένα αστέρι

Πάνω στου πλάτανου το φύλο κάνω βόλτα
Φλέβες βράχου με ρίζαν στ' ανοιχτά
Είχα μπλεχτεί σε κερασιάς κλαδιά
Ψηλάφησέ με στις νότες του βοριά
Έχουν αφήσει στο δέρμα σου δροσιά
Εκεί που πετάνε χαρούμενα πουλιά
Ούτε στη στάχτη να με ψάξεις ή στο χώμα
Λάμψη σου δίνω... του ουρανού θαμώνας

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Συνειδητοποιώντας

Τί να την κάνω την ζωή αν είμαι ο τελευταίος,
μέσα σε όλο το χαμό να σας κοιτώ με δέος;
Εντός ασφάλειας ξαφνικά εσείς καταστραφείτε
κι εγώ από πείρα και καημό να λιώνω αργά... σκεφτείτε!
Πάνω σοκάκια παιδικά. Αρχή του μίτου ψάχνω.
Μέσα στις Βέροιας τα στενά, για τη Χαρά υπάρχω...

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ως το φούρνο

Είναι τα πλατάνια, στον ίσκιο τους που ξάπλωσα
Είναι οι πάπιες, που τις τάισα και χάζεψα
Είναι τα ποτάμια, τα πόδια μου που δρόσισα
Είναι οι πλαγιές, τις τούμπες μου που χάρηκα
Όταν οι σαΐτες σας το νου μου όλο στόχευαν
Βρήκανε στόχο μα πέσαν όλες άδοξα
Τα άλλα σώματα σεβάστηκα δεν άγγιξα
Με ξύλινα σπαθιά μονάχα τα τραυμάτισα
Να ράψουν μες στο νου τους μια πλοκή
Να συνεχίσει μες απ' τα όνειρα η ζωή.

Όλα θόλωσαν, ξεχάστηκαν και χάθηκαν
Τα νερά, οι αέριδες, της φύσης η δομή
Η φλόγα αναλλοίωτη, θερμαίνει την ψυχή
Ένας ο στόχος: το καρβέλι απ' το φούρνο να παρθεί.

[επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)